«На перехресті думок»

Доба Нового Середньовіччя

В жовтні минулого року ми вже вели розмову про кризу європейської цивілізації через ісламську навалу у вигляді неконтрольованої міграції та її трагічні наслідки у вигляді терористичних актів, вбивств та хвилі насилля на вулицях толерантних європейських міст. Сьогодні ж, ми хотіли загострити вашу увагу, шановні читачі, не стільки на причинах, скільки на наслідках цієї цивілізаційної кризи, яка прямо загрожує й Україні. Колись світом правили великі просвітницькі імперії як Візантія, Іспанія, Португалія, Франція, Швеція, Данія, Велика Британія, Австрія, Німеччина, нині ж ми спостерігаємо поступовий занепад справжніх цінностей людства і деградацію світової спільноти. На наших очах відбувається руйнація віковічних традицій (національних, релігійних, економічних) і захоплення життєво важливого простору Європи, зокрема і України, варварами зі Сходу (Московія, Афганістан, Китай, Індія) та Півдня (Лівія, Туреччина, Сирія, Сомалі). Все, що колись було збудовано видатними архітекторами, записано зі слів славетних теологів, створено руками справжніх митців, сьогодні втрачає свою колишню красу і славу.

Сучасна Європа, як і наша Ненька-Україна, увійшла в чергову добу "темних віків". Вулицями величних Рима, Парижа, Лондона, Берліна, Стокгольма, Відня та Києва безперешкодно тиняються орди зубожілих варварів: негрів, індусів, арабів, циган, турків, та найстрашніше, поборників гендерної рівності і так званих секс-меншин. Історія має дивну звичку повторюватись, якщо її трагічні уроки не були вивчені! На жаль, нове Середньовіччя, що охопило всю Європу від Лісабона і Кале до Києва та Гельсінкі, є найгіршим проявом не вивчених помилок минувшини! Коли вже християнська Римська імперія впала під тиском навали диких орд гунів, ніхто не знав, яке майбутнє його очікує. Велике переселення народів змінило всю Європу, якою її запам'ятали Геродот та Вергілій. Неосвічені дикі германські племена ґотів, вандалів, ланґобардів, франків та саксів, на тлі гунської навали, відкрили нову добу… прийшовши на вже підготовлений античний ґрунт Риму та Афін, варвари почали асимілюватись із носіями культури на Апеннінах, Піренеях та Балканах, та що важливіше, на відміну від сучасних дикуні, почали творити нову культуру! Замість зруйнованої ґотами Західної Римської імперії постали Остґотське, Франкське, Бурґундське та Вестґотське королівства, які були спраглими до культури та просвітництва. Варвари без ідеї сприйняли та всмоктали ту

класичну культуру, яку їм лишили римляни та елліни, додавши лише трохи власного колориту. Завдяки цьому у добу Середньовіччя похрещені Римом дикі германці мали змогу дати відсіч арабському нашестю і розпочати свій визвольний похід – Reconquista. Нові держави не змогли асимілювати корінне населення Апеннін, Балкан та Піренеїв, вони змушені були пристосовуватись самі. Власне через це, трохи згодом відбувся розквіт європейської культури, що зветься добою Відродження – Rinascimento. Сьогодні, вже інші орди прагнуть панувати тут… Замість того аби пристосовуватись до умов та культурних традицій корінних націй Європи, із якими вони планують співіснувати, нам навіть не пропонують обирати щось краще, навпаки змушують самим асимілюватись із загарбниками. І тут все стає очевидним – або стати транссексуалом чи мусульманином і згинути у морі цих нових варварі, або дати останній бій! Проголошені Беконом, Сковородою, Монтескьо та Мацціні цінності Європи вільних націй, сьогодні згинули у мороку мультикультуралізму та гендерної толерації. Колись світлі ідеї свободи, рівності, братерства, демократії і національного відродження, сучасні політикани та ідеологи "Сполучених Штатів Євросоюзу" заплямовують та зневажають, перетворюють на свій культурмарксистський лад. А от прибічників захисту національної ідентичності та традицій ці толерасти та ісламофіли таврують мітками фашизму, расизму, шовінізму та ксенофобією, називаючи справжніх патріотів нелюдами та гомофобами, що не здатні до "рівноправ'я" та толерастії із загарбником. Ми не просимо, а вимагаємо поважати наші культуру та національну ідентичність, адже прагнемо справедливості! Фобія – це страх перед чимось незнайомим та невідомим досі, а нам нічого боятись, адже ми на своїй землі! Проте, орди прихильників такого собі "рівноправ'я" з одного боку,

та нащадки Золотої Орди з іншого, змушують нас взятись за зброю і дати відсіч загарбникам по обидва боки українського кордону. Європа, яку її знали Наполеон, Бісмарк, Коновалець та Маннергейм перетворилась на расовий відстійник із пропагандистами усілякої нечисті та безбожництва. Те саме відбувається на Сході – українська національна культура та ідентичність намагається знищити московську ординську натуру та більшовицьке мислення совка, що не одне покоління прагне винищити нас і присвоїти здобутки Русі собі. Війна, що триває нині, є не тільки війною традиційної культури та національної ідентичності, вона є війною за національне виживання всіх корінних народів Європи. Так, ось тільки італійці, французи, німці, англійці, шведи, фіни, поляки, українці опинились у скруті власне через свою доброзичливість до прихованих хижих пазурів ворога, який не приховував власних загарбницьких планів щодо нашої землі. Доки у степах Донбасу українці кладуть душу й тіло за свою свободу, на вулицях Ляйпціґа, Ювяскюля, Венеції, Ліону, Мальмьо та Льєжа відбуваються сутички корінних європейців за право на продовження свого існування на батьківській землі. Маємо об'єднати зусилля у боротьбі зі спільним ворогом. Орки з ісламського світу (Пакистан, Сирія, Ірак, Чад, Лівія, Нігер, Сомалі, тощо) як і адепти "русскава міра" мають одну мету на двох – знищити традиційний національний устрій Європи, перетворити нас на слухняних ґеїв-толерстів та повернути нас у морок раннього

Середньовіччя без засобів на існування. Гадаєте це якась жахалка антиутопія із фільму жахів про зомбі? – Та погляньте на орди москалів, що сунуть кожного дня на Донбас, або на натовп розлючених нелегалів мігрантів, які щогодини штурмують євротунель у французькому місті Калє чи ґвалтують беззахисних німкень у Кьольні! Це не антиутопія, а реальність сьогодення – тут і зараз! Немає жодних сумнівів, що наша визвольна війна – нова європейська Reconquista – буде не останньою як вже було до цього. Пригадаймо походи Сагайдачного, Карла XII, Ґарібальді та Франко, чиї здобутки європейські народи пам'ятають і досі. Наш прапор освячений духом національної свободи і кров'ю героїв минулого, має гордо вести нас вперед до перемоги, де сяє чорне сонце! А поки, з нашого дозволу, нами керують манкурти та ренегати, запроданці і представники ворогів, у нашій державі та у Європі загалом роками триватиме навала варварів та гнобителів національної культури! Коли ж загинемо ми, за нами прийдуть інші, виховані на наших національних традиціях та героїчній історії наших пращурів, вони і здобудуть перемогу! Культурмарксизм, толерастія та ординське євразійство, яке іменують рашизмом, не здолають опір національно свідомого народу, для цього їм потрібні сотні ренегатів та яничар, що підриватимуть нашу обороноздатність з середини. Коли ж такий собі "патріот" є поборником гендерної рівності і статевих девіацій, та в той же час немає нічого проти міграції із зубожілих диких країн Азії та Африки, він не є патріотом, хоч скільки прапорів та гасел на себе не вдягнув би… Це є пасивна підтримка ворога і ніщо інше! Через свою "повагу" до чужих "традицій" буде зруйнована власна, але цього не зрозуміти в рожевих окулярах псевдодемократії та лібералізму. Нове Середньовіччя, яке існує нині, має бути переможним, яке було воно за часів Олафа Сятого, Святослава Хороброго та Нібелунґів! Не змішування чи толерація, а повна заборона на міграцію чужорідних тіл у нашу національну ідентичність, недопущення національного виродження та деградації. Коли ж озвуться голоси ліберастії та угодовництва, негайно нагадаймо їм про героїчні дні Хотину, Відня а також зраду в Переяславі та Версалі! Через любов до влади і грошей, згубники Європи торують націям шлях у забуття. Асиміляція та знищення кордонів неодмінно прокладе дорогу злиднями і безчинству ворожої більшості до шанобливої меншості. Немає бути покори у вільних націй грошовитим мішкам з Брюсселя чи Москви, а повна відсіч знищенню та деградації! Ніколи вільні люди Європи, такі як Ляйбніц, Паскаль, Нобель, Яворницький не були рабами однієї заідеологізованої "імперії зла", "мордору століття", хоча і підпадали під важкий тягар економічних зносин із поневолювачем.

Совєти, ліберали та їм подібні хижі морди варварства більше не змусять нас стати на коліна і віддавати свій хліб, свою культуру, свою кров іноземним прибульцям-загарбникам!

У Маріуполі та Дрездені ми стали на захист власного національного світу без жодних поступок новітньому варварству! Чекати нового нашестя більше на маємо часу, бо бій, що програний і неусвідомлений як тактична поразка призведе до повного стратегічного занепаду нашої традиції, національної ідентичності та, зрештою, державної самостійності! А коли сучасні герої Нового Середньовіччя як Пелайо і Аскольд дають останній бій на фронті, не маємо ми права на печаль, а лиш на гордість і славу загиблих синів Європи і України. Наш ворог близько, але кара його ще ближче, бо перемога буде за тими, хто чинить правду і справедливість. З кожним днем усвідомлення втрати власної національної ідентичності не призводить до її відновлення, адже без боротьби всі думки і якість моральні та духовні прагнення є марними… Філософські ідеї Еліаде, Маланюка, Джентілє мають надихати всіх нас і наші наступні покоління на звитягу, яка не завершується перемогою в одній війні, а продовжується у руслі мирного будівництва та державотворення. Здобувши одну мету, маємо йти далі, н зупиняючись до іншої, яка осяє прапори нашої традиції із вранішнім сонцем нового дня! Порвавши враз кайдани рабства і облуди, маємо не дати знов уярмити нас улесливими пестощами псевдократій! Тож, відродимо славу нашої героїчної минувшини, нашу національну гордість, традицію, культуру та ідентичність. Не заплямуємо здобутки наших попередників!

Батьківщина, воля, традиція!

© *Денис та Павло КОВАЛЬОВИ*

Моя Батьківщина

Моя Батьківщина — це вишеньки цвіт
І верби над ставом, й калина.
Моя Батьківщина — це мрії політ,
Це рідна моя Україна!

Моя Батьківщина — це наша сім'я,
Затишний куточок і хата.
Це мама, татусь, бабця, дідо і я,
Всі рідні і друзів багато.

Моя Батьківщина — це злагода й мир
Та небо бездонне й чудове.
Це пісня чарівна, що лине до зір,
Й дитинство моє світанкове.

Моя Батьківщина — ліси і поля.
Від них в нас і радість, і сила.
Це та найсвятіша і рідна земля,
Що кожного з нас народила.

Сергій Коваленко